

ให้รัดเข็มขัดแล้ว ‘ต้องลอกฟิล์มดำ’ ด้วย

ดร.อมร วาณิชวิวัฒน์

ขอสนับสนุนมาตรการหลายเรื่องเกี่ยวกับการดูแลความปลอดภัยทางถนนของรัฐบาลที่มีคำสั่งออกมา

โดยใช้กลไกมาตรา 44 แห่งรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว 2557 ทั้งกรณีการกำหนดให้มีการรัดเข็มขัดของผู้ขับและผู้โดยสารในรถรับจ้างสาธารณะและรถยนต์ส่วนบุคคลเพราะจะเป็นทางหนึ่งที่จะบังคับทางอ้อมนอกเหนือมิติด้านความปลอดภัย ยังเป็นการฝึกให้มีความจิตสำนึกและสำนึกวินัยในการให้ความสำคัญต่อความปลอดภัยของตนเองและเพื่อนร่วมทาง แต่เชื่อหรือไม่ว่าสิ่งที่กำหนดขึ้นมาอย่างต่อเนื่องไปถึงการเรียนการสอนเพื่อรับใบขับขี่ดูเหมือนจะมากมายหยาบหยาบแต่อาจลืมไปว่าอีกมาตรการสำคัญที่สมควรบังคับใช้ (มานานแล้ว) คือ เรื่องของฟิล์มทึบแสง (Tint film) หรือฟิล์มสีเข้ม ฟิล์มสะท้อนแสงที่ไม่สามารถมองเห็นผู้ขับหรือสิ่งที่เกิดภายในยานพาหนะได้อย่างชัดเจน

แม้ว่าคนส่วนหนึ่งจะอ้าง “ความเป็นส่วนตัว” “ความเป็นสตรี บุรุษเพศ ในแง่การอาชญากรรม” “ความเห็นใจผู้นำเข้าสินค้า” กระทั่งเรื่องของ “อากาศที่ร้อนอบอ้าว” แต่เชื่อเถิดครับว่าสิ่งที่ปั่นกันมาทั้งหลายนี้หากเราทุกคนต่างร่วมมือกันไม่ติดฟิล์มทึบแสงแล้ว จะเพิ่มควมมีประสิทธิภาพในการป้องกันอาชญากรรม เพราะต่างคนต่างเห็นซึ่งกันและกัน ต่างคนต่างระมัดระวังมีความ “สำรวม” ไม่ทำตัวเป็นอันธพาลบนท้องถนน เพราะนอกจากกลัวกล้องแล้ว ยังกลัวคนเห็นด้วยตากันสตๆ สำหรับเรื่องความร้อนวันนี้เรามีทั้งม่านบังแดดแบบพกพา หรือกระบังม่านที่ติดมากับรถสมัยใหม่ก็มีให้เลือกใช้ อย่างหาข้ออ้างกันเล้ยยครับถ้าจะเห็นแก่ส่วนรวมกันจริงๆ หลายแห่งกำหนดพื้นที่ให้ติดได้เฉพาะขอบกระจกกันลมในขอบเขตพื้นที่ที่ต้องเอาไม่บรรทัดมาวัดไม่ให้เกินพื้นที่ที่จะบดบังทัศนวิสัยของคนขับหรือการมองเห็นด้วยซ้ำไป

สิ่งที่กล่าวหรือยกมาเป็นประเด็นนี้ผมยืนยันได้ว่ามาจากประสบการณ์และการ

ศึกษาวิจัยกระทั่งกระทรวงคมนาคมในยุคที่ คุณสุเทพ เทือกสุบรรณ เป็นรัฐมนตรีว่าการฯ ร่วมๆ ยี่สิบปีมาแล้ว ทางกระทรวงฯ ได้เคยเชิญให้ไปเป็นคณะกรรมการศึกษาปัญหาการใช้ฟิล์มกรองแสงรถยนต์ ไม่ใช่ในเรื่องทางเทคนิค แต่เป็นการนำเอากรณีศึกษาที่มีผลงานวิจัยในต่างประเทศมาล้าทับรับรองว่า การอนุญาตให้รถไม่ติดฟิล์มกรองแสงแบบทึบแสงหรือให้แสงผ่านได้น้อยมาก มีผลอย่างยิ่งต่อการเกิดอาชญากรรมประเภทต่างๆ

แน่นอนว่ามีหลายประเทศยังลังเล บางประเทศห้ามมากหรือน้อยในแง่อัตราส่วน หรือเปอร์เซ็นต์ที่ยอมให้แสงผ่านได้ แต่หลายประเทศที่ทำแล้วมีสถิติตัวเลขทั้งจำนวนอุบัติเหตุทางถนนและอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องลดลงมาให้เห็นอยู่เป็นจำนวนมาก ในบางรัฐเช่น นอร์ทแคโรไลนา ของสหรัฐ ถือว่าการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวเป็นความผิดทางอาญาเลยทีเดียว

เรื่องความเห็นอกเห็นใจผู้ผลิตก็เอามาพูดกันได้ แต่เรากำลังจะทำประโยชน์ให้คนส่วนใหญ่มาตรการต่างๆ ก็ต้องพิจารณาว่าจะช่วยเหลือเยียวยาคนอย่างไร แต่ไม่ยอมให้อะไรๆ ก็ “อ้อม” กันเท่าเดียว เพราะเวลาต้องลอกฟิล์มคนทั่วๆ ไป คงไม่ทำเองต้องไปร้านขายฟิล์มเหล่านี้ เขาย่อมมีรายได้เพิ่มขึ้น แต่ของที่สั่งเข้ามาเท่าที่ทราบส่วนใหญ่ไม่สตัดกันไว้มาก หรือบางทีอาศัยมีคณาขอติดฟิล์มก็เทียบไม่ใส่หาในยานเดียวกันเรียกว่า ผากสตัดไว้กับร้านข้างเคียงที่เป็นพันธมิตรก็มีให้เห็นทั่วไปอย่างย่าน “เชียงใหม่” แถวสามย่าน ไครๆ ก็ทราบดี

อยากให้รัฐพิจารณามาตรการนี้เสริมแรงเข้าไปอีก คนไทยจะได้เป็นคนรู้ลึก “ละอายและเกรงกลัวต่อบาป” มีหิริโอตตปปะ ตั้งพระธรรมคำสอนของพระพุทธองค์กันมากขึ้น ที่เห็นชัดชัดกัน ชับบาดหน้ากัน ไม่เปิดไฟสัญญาณ หรือ บีบแตรไล่รถคันอื่นอย่างสนุกมือ จะเห็นน้อยลงและสังคมแห่งความถ้อยทีถ้อยอาศัยจะเป็นจริงมากขึ้น การติดกล้องหนักรถไม่ต่างกันครับ จะบังคับหรือไม้มันบังคับก็สุดแต่จะพิจารณา

ปัญหาอยู่ที่ความเป็นมนุษย์ตามแนวคิดของนักวิชาการอย่าง Douglas McGregor ผู้นำเสนอทฤษฎี X และ Y ที่นักบริหาร

ต่างรู้จักดี น่าจะจำได้ว่า ในแง่มุมมองของความเป็นมนุษย์แบบทฤษฎี X คือ จะยึดติดตาดูตาดูและทำอะไรตามอำเภอใจ วิธีการคือการควบคุมดูแลและใช้มาตรการเข้มข้นกับคนพวกนี้จึงจะเอาอยู่ หลักการนี้น่าจะเป็นเหตุหนึ่งที่สังคมของเรายังคงมีโทษประหารแม้จะถูกบีบหลายๆ ทางเข้ามาให้เรายกเลิกมานานแล้วก็ตาม แต่คนไทยส่วนใหญ่ยังเห็นคนไทยด้วยกันแบบทฤษฎี X ที่ว่านี้ และยังประยุกต์เข้ากับกรรมวิธีในการแก้ปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติทางบกได้ อย่างแน่นอน ดังจะเห็นว่าเมื่อใกล้เทศกาลสำคัญขึ้นมาเมื่อใดรัฐบาลต้องออกแรงโหมแคมเปญรณรงค์มาตรการต่างๆ กันทุกครั้ง แต่ตัวเลขสถิติความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินกลับไม่ลดลงเลย

ผมหวังที่จะให้บทความนี้ทราบไปถึงผู้เกี่ยวข้อง จะได้ลองคิดทบทวนเอาสิ่งที่เราเกือบจะทำสำเร็จมาแล้วถ้ากระแสรณรงค์ในเมืองในบางยุคจะไม่กังวลต่อคะแนนนิยมมากเกินไป เราจะได้เห็นรถราที่ขับขี่สวนกันสามารถให้เรามองเห็นว่าเป็นเด็ก ผู้หญิงวัยรุ่น คนชรา พระภิกษุ นักบวช อลัชชี กระทั่งเป็นภาคเด่นสังคมจำพวกใดกันบ้างที่มาใช้รถใช้ถนนร่วมกับคนปกติทั่วไป

ด้วยเหตุที่ในทางจิตวิทยาการให้คนมีพื้นที่จะมากน้อยอย่างไรก็จะเป็นการกระตุ้นสันดานดิบหรือสัญชาตญาณความเป็นสิ่งมีชีวิตที่เห็นแก่ตัวออกมาได้ทุกเมื่อ ยิ่งอยู่ใน “กล่อง (รถยนต์)” ที่มีฟิล์มทึบแสงขนาดโพลายแรงสูงยังส่องไฟไม่เห็นคนข้างในก็จะยิ่งสันนิษฐานได้ว่า นั่นคือการสร้างอาณาเขตให้คนที่อยู่ในกล่องนั้นจะทำอะไรก็ได้ตามใจชอบอย่างไม่ละอายและไม่เกรงกลัว ของแบบนี้ไม่ลองไม่รู้ แต่สิ่งที่นำเสนอไม่ใช่การลองผิดลองถูก แต่เป็นสิ่งที่ มีประสิทธิภาพความสำเร็จมาจามากแล้ว อย่ารีรอครับ ทั้งกรรมการขนส่งทางบก ทั้งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เชื่อมกันว่าถ้าทำสำเร็จเสริมไปกับมาตรการอื่นๆ ภัยอันตรายบนท้องถนนจะหายไป กระทั่งทำให้บรรยากาศสังคมที่เอื้ออาทรต่อกันกลับคืนมาหาพวกเราอีกครั้งหนึ่ง